

ВОЛКОВ Павло Порфирівич

Випускник автомобільного
факультету (1960)

Міністр автомобільного транспорту, міністр
транспорту УРСР (1984–1991).
Депутат Верховної Ради УРСР
(1985–1990)

Народився у 1935 р. на Сумщині в родині військово-вслужбовця, а тому все його дитинство пройшло у військових авіамістечках — у Конотопі й Лебедині на Сумщині та в Куп'янську Харківської області. До школи Павло Волков пішов під час війни, перебуваючи в евакуації на Заураллі. Після закінчення школи вже на Сумщині закінчив Глухівський технікум механізації сільського господарства. Упродовж 1954–1960 рр. навчався в Київському автомобільно-дорожньому інституті, закінчивши який із відзнакою здобув фах інженера-механіка.

Навчався успішно, тому отримував Сталінську стипендію, був секретарем комітету комсомолу інституту. У 1957 р. Павло Порфирівич Волков очолював комсомольсько-молодіжний загін Печерського району м. Києва на збиранні врожаю на цілині в Кустанайській області.

Після закінчення інституту служив на офіцерських інженерно-технічних посадах у підрозділах внутрішніх справ України, випробував на собі професію водія вантажівок, обов'язки начальника гаража та автомобільної колони. У 28 років Павло Волков був призначений директором Київського автотранспортного підприємства № 31. З 1963 до 1968 р. працював заступником начальника управління та заступником начальника Головного управління вантажного транспорту, начальником Українського управління магістральних сполучень і транспортно-експедиційного обслуговування Міністерства автомобільного транспорту і шосейних шляхів УРСР. У 1968–1981 рр. обіймав посаду завідувача сектору автомобільного транспорту і авіації ЦК Компартії України (до 1975 р.), завідувача сектору автомобільного транспорту дорожнього господарства ЦК КПРС.

З 1981 р. П. П. Волков працював заступником міністра плодоовочевого господарства СРСР із питань транспорту, механізації та енергетики. В 1984 р. був призначений міністром автомобільного транспорту УРСР, з 1988 до 1991 р. — міністр транспорту УРСР.

Як керівник транспорту України Павло Порфирівич безпосередньо забезпечував у 1986 р. евакуацію людей із зони радіаційного ураження, а також керував усіма необхідними транспортними роботами з ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

З 1991 до 1995 р. Павло Порфирівич Волков був президентом Української державної корпорації автомобіль-

ного транспорту «Укравтотранс», з 1995 до 1996 р. — заступником голови правління Державної акціонерної автомобільної компанії «Укртранс».

У 1996–2000 рр. обіймав посаду директора транспортної компанії у Нідерландах. Після повернення в Україну працював радником Державного автотранспортного науково-дослідного і проектного інституту. У 2010 р. закінчив трудову діяльність.

У 1992 р. Павло Порфирівич був обраний дійсним членом Транспортної академії України. Вже перебуваючи на пенсії, він організував Спільку ветеранів автомобільного транспорту України та був обраний її почесним президентом.

Із часу отримання диплома інженера-механіка Павло Порфирівич крокує по життю зі щирим почуттям вдячності своїм інститутським викладачам, які заклали міцну основу інженерних знань. Як транспортник за покликанням, він майже півсторіччя працював над удосконаленням організації перевезень, технічної у комерційної експлуатації автотранспорту, зміцненням його матеріально-технічної бази на теренах України та всього колишнього СРСР. Фахово володіє автотехнікою різного призначення. З молодих років зберіг захоплення мотоспортом та льотною справою.

Нагороджений чотирма орденами СРСР, зокрема орденом Жовтневої революції за активну участь у ліквідації аварії на ЧАЕС, і чотирма медалями та Почесною грамотою Верховної Ради УРСР. Має також відзнаку за освоєння цілильних земель. Указом Президента України йому присвоєно почесне звання «Заслужений працівник транспорту України».

Перед вильотом на тренування, 1975 р.